

Andrzej Wiśniewski

"Kodeks budowlany. Przepisy i objaśnienia", L. Bar, Warszawa 1962 :
[recenzja]

Palestra 6/12(60), 85-86

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Projekt kodeksu zawiera cztery księgi:

I. Część ogólna (przepisy wstępne, osoby, mienie, czynności prawne, termin, przedawnienie roszczeń).

II. Własność i inne prawa rzeczowe (własność, użytkowanie wieczyste, prawa rzeczowe ograniczone — użytkowanie, służebność, zastaw — posiadanie).

III. Zobowiązania (przepisy ogólne, wielość dłużników albo wierzycieli, ogólne przepisy o zobowiązaniach umownych, obowiązek zawierania umów między organizacjami socjalistycznymi, wykonanie zobowiązań i skutki ich niewykonania, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, zmiana wierzyciela lub dłużnika, ochrona wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika, sprzedaż — przepisy ogólne, rekojmia za wady, gwarancja, szczególne rodzaje sprzedaży: sprzedaż na raty, zastrzeżenie własności rzeczy sprzedanej, sprzedaż na próbę, prawo odkupu, prawo pierwokupu — zamiana, dostawa, kontraktacja, umowa o roboty budowlano-montażowe lub inne roboty inwestycyjne, umowa o dzieło, najem i dzierżawa, użyczenie, pożyczka, umowa rachunku bankowego, zlecenie, umowa agencyjna, umowa komisju, umowa przewozu, umowa spedycji, umowa ubezpieczenia, przechowanie, umowa składu, spółka, poręczenie, darowizna, renta i dożywocie, ugoda, przyrzeczenie publiczne, prowadzenie cudzych spraw bez zlecenia, bezpodstawne wzbogacenie, czyny niedozwolone).

IV. Spadki (przepisy ogólne, dziedziczenie ustawowe, rozporządzenia na wypadek śmierci, zachówek, przyjęcie i odrzucenie spadku, stwierdzenie nabycia spadku i ochrona spadkobiercy, odpowiedzialność za długi spadkowe, wspólność majątku spadkowego i dział spadku, umowy dotyczące spadku, przepisy szczególne o dziedziczeniu gospodarstw rolnych).

Do projektu kodeksu dodane jest zwięzłe uzasadnienie ogólne.

L. Bar: *Kodeks budowlany. Przepisy i objaśnienia. Wyd. Prawn. Warszawa 1962, s. 744 + XVI.*

Podstawą nowego prawa budowlanego jest ustawa z dn. 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane. Zastąpiła ona rozporządzenie Prezydenta RP z dn. 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli.

Dziedzina działalności objęta nowym prawem budowlanym to sprawy projektowania, budowy, rozbiórki i utrzymania obiektów budowlanych.

Omawiana książka zawiera ogół aktów prawnych normujących dziedzinę budownictwa oraz zagadnienia bezpośrednio z budownictwem związane. Obok więc Prawa budowlanego podaje przepisy wykonawcze oraz ustawy i inne akty normatywne regulujące zagadnienia planowania przestrzennego, terenów pod budownictwo, wywłaszczenia, organizacji administracji budownictwa oraz inne zagadnienia związane z budownictwem.

Zamieszczone w książce przepisy są nowe, nie ukształtowała się więc jeszcze na ich tle wykładnia prawa, którą można by podać w zbiorze. W związku z tym autor dał zwięzłe wyjaśnienia o charakterze informacyjnym, zwracając uwagę na powiązanie niektórych aktów normatywnych oraz podając komentarze wpływające ze spostrzeżeń poczynionych w czasie opracowywania projektu Prawa budowlanego i rozporządzeń wykonawczych.

Zbiór przepisów poprzedza wprowadzenie autorskie, w którym omówione są prace nad nowym Prawem budowlanym; przedmiot Prawa budowlanego, podmioty

występujące w czynnościach budowlanych, państwowy nadzór budowlany, odpowiedzialność w budownictwie, udział czynnika społecznego w stwierdzaniu kwalifikacji zawodowych, charakter Prawa budowlanego oraz wykładnia i polityka stosowania tego Prawa.

W dalszych rozdziałach usystematyzowane są m. in. przepisy dotyczące terenów budowlanych (planowanie przestrzenne, tereny w miastach i osiedlach, tereny budowlane na obszarach wsi, ewidencja gruntów i budynków), umów budowlanych (normatywy cyklu budowy, umowy o prace projektowe, umowy o roboty budowlano-montażowe, odbiór robót i przekazywanie obiektów), budownictwa ze środków własnych ludności oraz inne przepisy związane z budownictwem jak np. wywłaszczenie na cele budowlane, dozór techniczny itp.

Trzeba jednak pamiętać o tym, że w książce nie zamieszczono wszystkich przepisów obowiązujących w budownictwie. Jest ich tak wiele, że objętość i tak już niemałej książki musiałaby być znacznie zwiększona. Nie zostały więc zamieszczone akty normatywne nie opublikowane, przepisy nie mające powszechnego zastosowania oraz przepisy dotyczące spraw o mniejszym znaczeniu.

Informator Prawniczy 1963. Zrzeszenie Prawników Polskich, Wyd. Prawn. Warszawa 1962, s. 276.

Wydawany corocznie przez Wydawnictwo Prawnicze i Zrzeszenie Prawników Polskich „Informator Prawniczy” znany jest dobrze większości czytelników. Od wielu już bowiem lat stanowi on codzienną pomoc dla prawników-praktyków.

Informator składa się z kalendarza terminowego na 1963 rok, kalendarzy skróconych na rok 1963 i 1964 oraz z części ogólnoinformacyjnej i części prawniczej.

Część ogólna informacyjna zawiera wykazy i adresy najważniejszych instytucji, sądów, prokuratur, rad i zespołów adwokackich. Do tej części także należy zaliczyć wykaz jednostek miar oraz taryfę pocztowo-telegraficzną.

W części prawniczej zamieszczone są w obszernych wyciągach oraz w formie tabel przepisy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i karnych, o wynagrodzeniu adwokatów, o podatku od nabycia praw majątkowych, o opłatach skarbowych oraz taryfa dla tłumaczy przysięgłych.

Na końcu informatora znajduje się notatnik przedmiotowy i notatnik alfabetyczny.

W. Lang: Obowiązki prawa. Instytut Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk. PWN. Warszawa 1962, s. 320.

Zagadnienie obowiązywania prawa jest jednym z tych tradycyjnych problemów, który podobnie jak zagadnienie definicji prawa przewija się w literaturze prawniczej z zakresu tzw. „ogólnej nauki o państwie i prawie” i filozofii prawa oraz z zakresu dyscyplin szczegółowych.

Zasadniczym celem pracy jest wyjaśnienie i ustalenie znaczenia w języku prawnym takich terminów, jak „obowiązki prawa” i „moc wiążąca prawa”.